

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3Nt/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010085
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Baka
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4314010085.1

Uznesenie

Okresný súd Levice, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.05.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného E. M., narodeného XX.XX.XXXX v D. R., trvale bytom D. A., ul. T. č. XXX/XXX, okres M., t.č. S. T. nad D. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice, pod sp.zn. 4T/170/2009, ako nedôvodnú zamietla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 4T 170/2009 zo dňa 12.08.2009 bol E. M. právoplatne uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody aj s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 27.4.2009 sp.zn. 3T 51/2009.

Odsúdený E. M. podal dňa 13.12.2013 na tunajší súd žiadosť o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci, ktorý odôvodnil tým, že nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 bolo zrušené navyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby, ktoré bolo nezákonné a na základe tejto skutočnosti plynie dôvod povolenia obnovy konania v zmysle § 41b ods.1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky. Dňa 10.01.2014 ods. E. M. doplnil svoju žiadosť o povolenie obnovy konania, kde poukázal na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods.1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení, preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods.1 Tr. poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods.1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods.1 zák.č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Zo stanoviska ods. E. M. zo dňa 05.03.2014 vyplýva, že žiadal o ukončenie preťahov a pridelenie veci zákonnému sudcovi.

Dňa 12.05.2014 bol na verejnom zasadnutí vypočutý odsúdený E. M., ktorý trval na svojej žiadosti o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci z dôvodu, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011 bolo vyslovené, že tresty uložené súdmi v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby s poukazom na ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona sú v rozpore s článkom ústavy a preto v prípade nepovolenia obnovy by bolo zmarené jeho ústavné právo

na nižší trest. Je toho názoru, že mu bol uložený neprimeraný trest odňatia slobody. Iné dôvody pre povolenie obnovy konania nemá.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený E. M. sa doposiaľ 16 - krát dostal do rozporu s trestným zákonom. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 74/2010 zo dňa 22.06.2010 uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods.2 Trestného zákona a z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm.b/ Trestného zákona, pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Levice zo dňa 12.8.2009 sp.zn. 4T 170/2009.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 17.4.2014 súd zistil, že do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou bol premiestnený dňa 23.12.2013 na ďalší výkon trestu. Bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. Počas výkonu trestu v predchádzajúcich ústavoch boli v správaní odsúdeného zaznamenané negatívne záznamy, k najzávažnejším patrí opakované vyhrážanie sa sebapoškodením. Správanie a vystupovanie odsúdeného v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je počas jeho krátkeho pobytu na požadovanej úrovni. Doposiaľ bol 11-krát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 04.07.2012. Disciplinárny trest nemá vykázaný.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T 51/2009 vyplýva, že odsúdený E. M. bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp.zn. 3T 51/2009 zo dňa 27.04.2009 z pokračovacieho zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody aj s použitím § 41 ods.2 Trestného zákona v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T 82/2006 vyplýva, že odsúdený E. M. bol rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp.zn. 4T 82/2006 zo dňa 18.02.2010 právoplatne uznaný vinným z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, pričom súd mu upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T 170/2009 zo dňa 12.08.2009, právoplatným dňa 12.08.2009 v trvaní 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považoval za dostatočný.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so

skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo

k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

V prvom rade súd konštatuje, že rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 106/2011 v zmysle ktorého bola zrušená povinnosť súdu ukladať trest odňatia slobody nad jednu polovicu trestnej sadzby zvýšenej podľa prvej vety § 41 ods.2 Tr. zákona je novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods.1 Tr. poriadku súdu skôr neznámou teda neznámou súdu v čase, keď rozhodoval o uznaní viny ods. E. M. a uložení súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov. Táto skutočnosť však podľa názoru

okresného súdu sama o sebe ani v spojení so skutočnosťami v danej veci už skôr známymi automaticky neodôvodňuje záver o tom, že by pôvodne uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, pretože ods. E. M. je osobou 16-krát súdne trestanou za majetkovú ale v poslednom období výlučne za závažnú násilnú trestnú činnosť len k nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktoré však nemali na neho žiadny prevýchovný vplyv prípadne mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Ďalej je však potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že ods. E. M. bol súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T 170/09 hoci za použitia tzv. asperačnej zásady fakticky uložený za štyri zločiny (ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písm.a,b/Tr. zákona, ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1/Tr. zákona, ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 písm.b/Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 odsek 1 písm.a, odsek 2 písm.d/Tr. zákona) a za päť prečinov (porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm.b/Tr. zákona, dva prečiny nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm.a, resp. písm.b/Tr. zákona, sprenevery podľa § 213 odsek 2 Tr. zákona a zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písm.b/Tr. zákona). Preto najmä s poukazom na túto skutočnosť uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov rozhodne nie je v zrejmom nepomere vzhľadom k závažnosti jednotlivých trestných činov aj vzhľadom k pomerom páchatel'a, ktorého objektom násilných trestných činov bola k drvivej väčšine družka odsúdeného.

V čase, keď Okresný súd Levice rozhodoval vo veci vedenej pod sp.zn. 4T 170/2009 vychádzal z pôvodnej trestnej sadzby pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 2 Tr. zákona, ktorá bola 5 až 12 rokov hornú hranicu ktorej navyšoval na základe vtedy platného ustanovenia § 41 odsek 2 Tr. zákona z 12 rokov na 14 rokov 4 mesiace, teda trest ods. E. M. ukladal v hornej polovici takto zvýšenej trestnej sadzby v rozmedzí od 9 rokov a 8 mesiacov do 14 rokov a 4 mesiace, pričom u odsúdeného prevažovali priťažujúce okolnosti, pretože mal len jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm.l/Tr.zákona a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm.h,m/Tr.zákona.

V rámci schvaľovania dohody o vine a treste súd schválil odsúdenému trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, ktorý bol pod hornou polovicou takto zvýšenej trestnej sadzby s poukazom na § 39 odsek 2 písm.d, odsek 4 Tr. zákona.

Pokiaľ by súd rozhodoval o uložení trestu odňatia slobody ods. E. M. po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 106/2011 pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností s poukazom na § 38 ods.2, ods.4 Tr. zákona v dôsledku ktorých by sa mu dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu a za použitia § 41 odsek 2 Tr. zákona v dôsledku ktorého by sa mu horná polovica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (v danom prípade § 155 odsek 2 Tr.zákona) zvýšila o jednu tretinu, zmenila by sa odsúdenému trestná sadzba z pôvodnej trestnej sadzby 5 rokov až 12 rokov na trestnú sadzbu 7 rokov a 4 mesiace až 14 rokov a 4 mesiace, s tým, že súd by nebol povinný uložiť mu trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov uložený ods. E. M. rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T 170/2009 vzhľadom na závažný charakter trestnej činnosti je vymeraný v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, neexistujú žiadne okolnosti, z ktorých by vyplývalo, že pôvodne uložený trest by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Na tomto závere súdu nič nemení ani splnenie jednej podmienky pre povolenie obnovy konania a to existencia novej skutočnosti súdu skôr neznámej - rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 106/2011, pretože nebola naplnená druhá podmienka pre povolenie obnovy konania a to, že konanie prinesie pre odsúdeného iné priaznivejšie rozhodnutie o treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd žiadosť odsúdeného E. M. o povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil dôvody na jeho povolenie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 3Nt 10/2014.

Sťažnosť má odkladný účinok.

Právo podať sťažnosť nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.